SKÖTSELPLAN FÖR NATURRESERVATET STRANDSKOGEN

1. Syftet med naturreservatet

Syftet med naturreservatet är att bevara och utveckla ett lövskogsområde med naturskogsartad blandädellövskog, ek-hasselskog och våtmarker. Viktiga strukturer och funktioner som död ved, hålträd, gamla och grova träd, naturliga flöden och vattenståndsfluktuationer, ska förekomma i för livsmiljöerna gynnsam omfattning. Typiska växt- och djursamhällen och arter som är karaktäristiska för ovanstående livsmiljöer ska bevaras. Hotade, sällsynta och missgynnade arter ska bevaras och helst öka för att långsiktigt kunna fortleva. Friluftsliv som grundar sig på allemansrätten ska kunna bedrivas i hela reservatet och besökare ska kunna se och uppleva områdets typiska livsmiljöer och arter samt kulturhistoriska värden.

I syftet ingår följande delsyften:

- Bevara och utveckla naturtyperna boreonemoral ädellövskog, näringsrik ekskog och öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn så att gynnsam bevarandestatus uppnås.

- Bevara naturtyperna sublitorala sandbankar, rev och annuell vegetation på driftvallar så att gynnsam bevarandestatus uppnås.

- Bevara och förstärka populationerna av hotade och missgynnade (rödlistade arter) så att gynnsam bevarandestatus uppnås.

- Skapa förutsättningar för att friluftsliv, forskning och undervisning ska kunna bedrivas i den mån det inte strider mot ovanstående delsyften.

Postadress 391 86 Kalmar *Telefon* 0480-820 00 *E-post* kalmar@lansstyrelsen.se
Besöksadress Malmbrogatan 6 *Telefax* 0480-822 75 *Hemsida* www.lansstyrelsen.se/kalmar

2. Beskrivning av området

2.1 Administrativa data

Objektnamn	Strandskogen
Objektnummer	1005687
Skyddsform	Naturreservat
Natura 2000 beteckning	SE-0330205
Län	Kalmar
Kommun	Borgholm
Fastigheter	*Se bilaga 3*
Servitut	*Se bilaga 3*
Nyttjanderätter	*Se bilaga 3*
Totalareal (ha)	157,9
Landareal (ha)	119,3
Areal produktiv skogsmark (ha)	109,4
Naturtyper, naturvårdsregistrets indelning:	**Areal (ha)**
Granskog	0,5
Lövblandad barrskog	1,0
Triviallövskog	3,8
Ädellövskog	102,9
Hygge, lövskog	1,2
Övrig öppen mark	5,1
Övrig våtmark	1,6
Odlad mark	2,4
Exploaterad mark	0,5
Hav	38,6
Naturtyper, art och habitatdirektivets indelning:	**Areal (ha)**
1110 Sublitorala sandbankar	22,3
1170 Rev	16,3
1210 Annuell vegetation på driftvallar	< 0,5
9020 Boreonemoral ädellövskog	1,6
9169 Näringsrik ekskog	50,9

7140 Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn	0,9
Målhabitat *(Målklassning för område som ännu inte uppnått habitatstatus enligt art- och habitatdirektivet)*:	
9020 Boreonemoral ädellövskog	45,4
9160 Näringsrik ekskog	8,3
Ej habitat enligt art- och habitatdirektivet	11,8
Prioriterade bevarandevärden:	
Naturtyper	Blandädellövskog, ek-hasselskog, kärr, rev, sandbankar, driftvallar
Strukturer	Död ved, hålträd, gamla och grova ädellövträd, äldre hassel, ålgräs- och blåstångssamhällen
Arter	Rödlistade arter: Rosa skärelav, grå skärelav, gul lökspindling, balsamvaxskivling, olivfjällskivling, sydlig kantmusseron, jättekamskivling, ringskinn, strävlosta, raggarv, svartbent sköldbagge, mindre ekbock, enbandad brunbagge, Sahlsbergs halvknäppare, tandsnäcka Arter upptagna på EU:s art- och habitatdirektivs annex 2: Smalgrynsnäcka

2.2 Historisk och nuvarande mark- och vattenanvändning

Reservatet ligger i västra delen av Räpplinge socken på gammal utmark. Fram till början av 1800-talet var området en del av den kungliga djurgårdsinrättningen och kungens privata jaktmark. Ölänningarna fick låta sina djur beta där men hade inte rätt att odla eller jaga. Vid utmarksdelningen tillföll Strandskogen den närliggande

byn Gredby. 1816 upprättades en karta över hur utmarkerna skulle delas mellan byarna. På den kartan beskrivs området som en ”god betesmark men stenbunden och beväxt med Björk, Torn och Hasselbuskar”. Även om området då präglades av buskar nämns det att där tidigare skall ha funnits en ”ansenlig skog”. Även ek borde ha funnits här vid denna tid även om det inte nämns i protokollen till kartan.

Den norra delen av reservatet, som idag heter Strandtorpshage, benämndes vid utmarksdelningen Planterhagen. Området hade då nyligen planterats med ek och asp men möjligheten att plantorna skulle tillväxa till fullvuxna träd ansåg då vara liten.

Större delen av reservatet har traditionellt brukats som betesmark eller skog. Några mindre skiften har dock varit uppbrutna för odling, främst i Strandtorpshage i norr, men också i kanterna av de naturliga åsarna i öster.

Utmarkerna var traditionellt byarnas betesmarker men här förekom ibland även slåtter, framför allt inom fuktiga delar. På Öland utgjordes utmarkerna främst av strandängar och alvarmark men även av lövskogar. En lång och kontinuerlig beteshävd av de öländska lövskogarna har gynnat ljuskrävande trädslag, exempelvis ek, som i vissa fall har kunnat växa sig grova och vidkroniga. Vissa av de nu iakttagna höga biologiska värdena inom reservatet bör därför ses som ett direkt resultat av tidigare markanvändning i området.

2.3 Kulturhistoriska bevarandevärden

Områdets kulturhistoriska värden är främst koncentrerade till den östra delen av reservatet, där det finns flera naturliga strandvallar. På vallarna finns två stora gravfält (Räpplinge nr 42 och 45), en stenkrets samt en rest sten (Räpplinge nr 43 och 44). Dessa fornlämningar ingår i ett större fornlämningsområde som följer landborgen i över 6 km.

1835 genomfördes laga skifte av Grebys marker. Även Strandskogen delades då upp i långsmala ägolotter mellan de olika gårdarna i byn. I samband med det tillkom då de raka stenmurar som löper mellan landborgen och kusten. Vid kusten i reservatets sydvästra del låg tidigare även Greby läge där byn hade sina sjöbodar. Till läget slingrade sig enligt äldre kartor en väg från byn i öster genom reservatet ner till sjöbodarna vid Kalmarsund.

Reservatets norra del ligger inom riksintresseområde för kulturmiljövården (Nr 23 Borgholm-Räpplinge). Riksintresset utgörs av ett område som präglas av ett växlande och rikt kulturlandskap från lövskog i väster vid Kalmarsund över öppna alvarmarker till lövskogar i öster. Stenmurar, diken och trädridåer gör att resultatet av 1800-talets skiften och utmarksdelning tydligt framträder på många håll här. Det finns även flera omfattande gravfältsstråk, främst på landborgen.

2.4. Biologiska bevarandevärden

Strandskogens naturreservat utgör en del av ett sammanhängande stråk av ädellövskog längs kuststräckan mellan Borgholm och Halltorp. Det är en återstående rest av den kustädellövskog som tidigare fanns längs den västra kusten på mellersta och södra Öland. Totalt är denna kustlövskog drygt en kilometer bred och cirka en mil lång. Andra viktiga värdekärnor i detta område är naturreservaten Halltorps hage, Strandtorp och Borga hage.

Naturreservatet upptas främst av blandädellövskog av den typ som är karaktäristisk för Ölands Mittland och kustädellövskog samt av mer renodlad näringsrik ekskog. I områdets nordvästra del finns också några små öppna våtmarker med kärrvegetation.

Områdets ädellövskog varierar när det gäller struktur och sammansättning till följd av skiftande markförutsättningar, geologiska förhållanden och tidigare markanvändning. Lövskogen är ofta flerskiktad och olikåldrig, vanligen med ett glest trädskikt av medelålders och äldre träd, som omges av en tät, yngre generation. Skogsek är det vanligaste trädslaget över större delen av arealen men det är bara inom vissa delar av objektet som den bildar rena bestånd. Vanligtvis växer eken uppblandad med avenbok, alm, ask, lind och lönn. Avenboken är relativt vanlig som inslag i lövskogarna men är inte någonstans beståndsbildande i reservatet. Särskilt i de mellersta delarna finns björkskog med ett slutet buskskikt av hassel. Lövskogen är ofta flerskiktad och olikåldrig, vanligen med ett glest trädskikt av medelålders och äldre träd, som omges av en tät, yngre generation.

En stor del av lövskogarna har som följd av låg påverkan av modernt skogsbruk karaktären av naturskog med riklig förekomst av rödlistade arter och signalarter. Viktiga strukturer som förekommer allmänt är gamla och grova ädellövträd, lågor, högstubbar, torrakor och döende ädellövträd. Spritt över området växer en äldre generation med grova, vidkroniga ekar.

Buskskiktet i skogarna är väl utvecklat. Hasseln är den dominerande busken och den bildar ibland ett tätt underskikt under trädskiktet. Skogstry är ganska vanlig över större delen av arealen. Markfloran är mycket artrik och frodig. Särskilt framträdande är den praktfulla vårfloran med bland annat svalört, gulsippa, vitsippa, blåsippa, gullviva, lungört och vårärt. Murgröna är en vanlig karaktärsart i samtliga skogstyper. I ädellövskog med rikare markförhållanden är ofta skogsbingel dominerande. I området finns också några växtlokaler med den sällsynta och rödlistade raggarven.

Svampfloran är imponerande med ett antal hotade arter som olivfjällskivling, sydlig kantmusseron, balsamvaxskivling, lundfjällskivling och ringskinn. Till de äldre träden är en rik lavflora knuten. Det är främst ekar, men även alm och ask, som hyser ett flertal sällsynta lavar. Bland de rödlistade arterna märks rosa skärelav, grå skärelav och mjölig klotterlav. Området hyser också en rik skalbaggsfauna

med flera rödlistade arter. Mindre ekbock, svartbent sköldbagge, enbandad brunbagge och sahlsbergs halvknäppare är några exempel. Bland landmolluskerna kan förekomst av smalgrynsnäckan *Vertigo angustior* nämnas. Arten finns upptagen på EU:s art- och habitatdirektivs annex 2, dvs arter för vilka särskilda bevarandeområden ska utses.

Havsmiljön i Strandskogens naturreservat utgörs av blåstångsamhällen och ålgrässamhällen s.k. ålgräsängar. De utgör värdekärnor i grunda kustområden eftersom de har en viktig ekologisk roll med hög artrikedom och produktion av både växter och djur. Grunda kustmiljöer kallas för havets skafferi och barnkammare.

Blåstången *Fucus vesiculosus* är en nyckelart i Östersjöns ekosystem som sitter på hårda bottnar. Blåstången bildar bälten som utgör de artrikaste livsmiljöerna i Östersjön. En enda tångruska kan hysa hundratals organismer av olika djurgrupper som musslor, snäckor, kräftdjur och insekter. Den rika förekomsten på smådjur gör blåstångsamhällena till viktiga uppväxtmiljöer för flera fiskarter såsom abborre, tånglake och torsk. Blåstången har varit under hårt miljötryck de senaste decennierna och dess djuputbredning har minskat till följd av överskott av näringsämnen. Blåstångsamhället är sårbart eftersom det inte finns någon art som direkt kan ersätta blåstången om den skulle försvinna.

Ålgräs *Zostera marina* eller bandtång som den också kallas, är en vanlig blomväxt som växer ner till ca 6 meter i Östersjön. Växtdjupet styrs av hur djupt solljuset når. Den breder ut sig i större samhällen på grunda sandiga bottnar och sublittorala sandbankar med inblandning av organiskt material. De så kallade ålgräsängarna är produktiva och utgör lek- och uppväxtplats för flera fiskarter bland annat skrubbskädda, ål och tångsnälla. Ålgrässamhällen är dominanta livsmiljöer i kustområdena och i Sverige har Kalmar län en betydande andel av dessa miljöer, särskilt längs Ölandskusten. Under de senaste decennierna har dock naturtypen minskat drastiskt i södra Östersjön.

Ytterligare en viktig livsmiljö i reservatet är så kallade driftvallar som förekommer på flacka stränder dominerade av sten, grus och sand. Driftvallarna består, om kustmiljön är ”frisk”, av ålgräs och blåstång som spolats upp efter att ha lossnat under vinterns stormar och efter isens skrapande. Dessa driftvallar är kväverika och på detta underlag förekommer en frodig vegetation av främst ettåriga växter, men ett inslag av fleråriga växter kan förekomma. Driftvallarna innehåller en stor mängd smådjur och utgör därför en viktig födosöksplats för fåglar, främst vadare.

3. Generella råd och riktlinjer

Skötsel av kulturvärden

Röjning av buskskiktet får utföras för att skydda och synliggöra områdets kulturhistoriska värden. Gallring av träd på fornlämningar kan utföras enligt riktlinjerna för husbehovsavverkning. Inga nya träd eller buskar får dock etablera sig i forn-

lämningar eller i marker med andra höga kulturvärden. Särskilt bör husgrunderna bevakas, men även stenmurarna då de är särskilt värdefulla för området. Röjning och gallring av träd- och buskskikt på och vid fornlämningar är inte tillståndspliktigt men bör göras i enlighet med kulturmiljövårdens riktlinjer.

Fasta fornlämningar är skyddade i enlighet med Kulturminneslagen (2 kap). Det innebär bland annat att det är förbjudet att ta bort, gräva ut, täcka över eller på andra sätt ändra eller skada en fast fornlämning. Därför måste man också vara extra försiktig när man röjer i och omkring en fornlämning. Om maskiner används vid röjning är det viktigt att tänka på att köra när det är torrt eller fruset och att inte köra på eller i anslutning till fornlämningen. Dra aldrig upp buskar och träd med rötterna i eller intill en fornlämning. Gör stubbarna så låga som möjligt. Ris och annat avfall fraktas utanför fornlämningsområdet för eldning. Är man osäker på hur man ska gå tillväga för att vårda och röja vid en fornlämning eller annan kulturmiljö bör kontakt tas med Länsstyrelsen för rådgivning.

4. Skötselområden med bevarandemål och åtgärder

4.1 Skötselområde 1: Ädellövskog (111 ha)

Beskrivning:

1a: Skötselområdet består huvudsakligen av blandädellövskog men i området ingår även några mindre bestånd med buskrik björkskog. Ädellövskogen uppvisar ofta stor variation med avseende på ålder, dimension och trädslagssammansättning. Skogsek är vanlig så gott som överallt, men bildar rena bestånd bara inom vissa delar av skötselområdet. Vanligtvis växer den uppblandad med avenbok, alm, ask, lind och lönn. Buskskiktet består oftast av hassel eller ibland av tätare grupper med skogstry och hagtorn.

Skötselområdet har en rik lav- och svampflora med förekomst av rödlistade arter och signalarter som hättmurkla, gul lökspindling, balsamvaxskivling, olivfjällskivling, sydlig kantmusseron, jättekamskivling och lundfjällskivling.
Bland vedskalbaggarna märks svartbent sköldbagge, mindre ekbock och Sahlsbergs halvknäppare.

1b: Ekdominerad ädellövskog med stort inslag av hassel i underskiktet. Ofta finns ett stort inslag av andra ädellövträd som alm, ask, lind och lönn. Lavfloran är rik och innehåller ett flertal rödlistade arter och signalarter som grå skärelav, rosa skärelav, glansfläck, jaguarfläck och rikfruktig blemlav.

Bevarandemål:

- Arealen av naturtypen boreonemoral ädellövskog (9020) ska inte understiga 47 ha.

- Arealen av naturtypen näringsrik ekskog (9160) ska inte understiga 59 ha.

- Trädslagssammansättningen i 9020 består av ädellövträd till minst 70% av alla trädindivider och i övrigt av andra inhemska lövträdsarter. Barrträd saknas.

- Trädslagssammansättningen i 9160 består av ek till minst 70% av alla trädindivider och i övrigt av alm, ask, lind och lönn samt inslag av andra inhemska lövträd. Barrträd saknas.

- Svampar knutna till skötselområdets naturtyper (9020 och 9160) som exempelvis hättmurkla, gul lökspindling, balsamvaxskivling, olivfjällskivling, sydlig kantmusseron, jättekamskivling och lundfjällskivling skall leva kvar och föröka sig.

- Lavar knutna till naturtyperna (9020 och 9160) i skötselområdet som exempelvis grå skärelav, rosa skärelav, glansfläck, jaguarfläck och rikfruktig blemlav skall leva kvar och föröka sig.

- Skalbaggar knutna till skötselområdets naturtyper (9020) som exempelvis svartbent sköldbagge, mindre ekbock, enbandad brunbagge och Sahlsbergs halvknäppare skall leva kvar och föröka sig.

- Smalgrynssnäckan *Vertigo angustior* skall leva kvar och föröka sig.

Skötselåtgärder:

Skötselområde 1a:
Punktvis friställning av äldre, vidkroniga ädellövträd, främst ek som trängs av yngre träd och högre buskar. Friställningen kan göras genom ringbarkning, fällning eller toppkapning av närstående träd, vilket skapar tillskott på död ved.

Skötselområde 1b:
Äldre, vidkroniga ekar och andra ädellövträd som trängs av yngre träd och högre buskar friställs. Friställning görs också kring vissa lämpliga efterträdare till de äldre träden som får möjlighet att utveckla vidkronighet och grovhet. I anslutning till de friställda träden och i sent igenvuxna områden öppnas mindre gläntor upp genom att buskar och yngre träd tas bort. Friställningen kan göras genom ringbarkning, fällning eller toppkapning av närstående träd, vilket skapar tillskott på död ved. Prioritera friställning av äldre ek som har ett växtsätt som tyder på att de vuxit upp i en öppnare miljö (vidkroniga träd) och som nu trängs av yngre träd och högre buskar. Utöver ovanstående kan vid behov utglesning/friställning utföras även i delar med yngre/klenare bestånd för att gynna ek och bibehålla trädslagssammansättningen enligt bevarandemålet.

Hela skötselområdet:

Avverkning eller alternativt ringbarkning av förkommande gran. Eventuell nyetablering av gran och andra främmande trädslag skall röjas bort.

Natur- och kulturvårdsanpassad husbehovsavverkning får utföras enligt riktlinjer i bilaga 4 samt enligt avtal för respektive fastighet.

Skötselplanen utgör inte hinder för att skötselområdet kan hävdas genom naturvårdsinriktad betesdrift om detta skulle aktualiseras. Skötselområde 1b bör i så fall prioriteras för betesdrift.

4.2 Skötselområde 2: Barrskog/blandskog (1,5 ha)

Beskrivning:

Skötselområdet består dels av rena granplanteringar, dels av blandbestånd med löv- och barrträd.

2a och d: Blandbestånd med gran, tall och ädellövträd.

2b: Yngre plantering med gran.

2c: Plantering med ett slutet, medelålders granbestånd.

Bevarandemål:

- Arealen ädellövskog skall på sikt ha utbredningen 1,5 ha.
- Trädslagssammansättningen utgörs till minst 90 % av ädellövträd och i övrigt av andra inhemska lövträdsarter. Inslaget av barrträd är högst 5 %.

Skötselåtgärder:

Barrträdsbestånden avverkas. Lövträd tillåts därefter att successivt etablera sig så att bestånden på sikt utvecklas till blandädellövskog. Granplantor röjs bort kontinuerligt där de uppkommer. Inom skötselområde 2a kan en del grov tall sparas.

4.3 Skötselområde 3: Våtmark (1,6 ha)

Beskrivning:

Mindre våtmarker som ligger insprängda i lövskogen. Våtmarkerna upptas huvudsakligen av intermediära kärr av högstarr-ört-typ eller sumpkärrstyp.
Ca 0,9 ha av arealen är klassad som habitatet 7140, svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn, enligt EU:s art och habitatdirektiv.

Bevarandemål:

Arealen av naturtypen öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn (7140) skall inte understiga 0,9 ha.

Åtgärder:

Kontinuerlig uppföljning av igenväxningsstatus. Vid behov röjning av inträngande buskar och lövträdsföryngring.

4.4 Skötselområde 4: Åker (2,4 ha)

Beskrivning:

Åkrar som brukas som kulturbetesmark eller vall. Runt och mellan åkrarna finns ridåer och bryn med lövträd och täta buskage med bl. a. slån, hagtorn och unga lövträd. Några mindre åkrar som ligger helt omgivna av lövskog har tagits ur hävd och är nu på väg att växa igen.

Bevarandemål:

Bibehålls öppen som åker- eller betesmark.

Skötselåtgärder:

Brukas som åker med traditionella grödor, slåttervall eller som kulturbetesmark.

Vid behov avverkning av lövträd och röjning av buskskikt i bryn och lövträdsridåer mellan åkermarken. Mot angränsande lövskog kan avverkning av lövträd ske inom en zon av 5 m från åkerkanten.

4.5 Skötselområde 5: Strand- och vattenområde (41,0 ha)

Beskrivning:

Vattenområde i Kalmarsund med långgrunda och steniga stränder. Närmast vattnet är marken ursvallad och stenig. Innanför denna steniga strandremsa finns en smal zon med strandängsvegetation. Här växer bland annat havssäv, agnsäv, salttåg, krypven, strandkrypa, havssälting, strandaster och gåsört. I strandzonen finns driftvallar som till stor del består av blåstång men även ålgräs. Efter den öppna stranden vidtar en brynzon med täta buskage som efterhand övergår i lövskog. Utanför stranden består botten av hårdbotten med blåstångsamhällen. Längre ut finns sandbottnar och sublittorala sandbankar på vilka det finns fläckvis utbredning av ålgrässamhällen.

Bevarandemål:

Arealen av naturtypen sublitorala sandbankar (1110) ska inte understiga 22,3 ha.
Arealen av naturtypen rev (1170) ska inte understiga 16,3 ha.

Åtgärder:

Utbredningen av naturtyper inventeras.

5. Friluftsliv

Beskrivning:
Reservatet ligger i nära anslutning till allmän väg och är därför relativt lättillgängligt för naturintresserade besökare. I anslutning till väg 136 vid reservatets sydöstra gräns finns en befintlig parkeringsficka som kan användas som besöksparkering. Från denna kan man lätt nå området till fots via flera mindre skogsbilvägar som sträcker sig från väg 136 ut till Kalmarsund och som kan användas vid promenader genom naturreservatet.

Bevarandemål:

- Minst en väl underhållen informationstavla med beskrivning av reservatet ska finnas.
- En parkeringsplats med utrymme för minst 5 bilar ska finnas.
- Information om reservatet ska finnas på Länsstyrelsens hemsida.
- Reservatets gränser ska vara tydligt markerade.

Skötselåtgärder:

En informationsskylt med beskrivning av objektets natur- och kulturmiljövärden samt gällande föreskrifter sätts upp i anslutning till parkeringsplatsen. Platsen är ungefärligen markerad på bifogad skötselplanskarta, bilaga 5.1.

Om behov finns kan en markerad vandringsled anläggas i reservatet. Leden kan dras längs några av de befintliga skogsvägar, exempelvis på Greby 3:10 och 2:3, som löper från väg 136 till Kalmarsund och sedan knyta ihop dessa till en rundled med start och slut vid parkeringsplatsen.

6. Jakt

Rätten till jakt inskränks inte genom reservatsbildningen.

På naturvårdsfondfastigheten Greby 3:10 är jakträtten förbehållen tidigare ägare.

7. Uppföljning

7.1 Uppföljning av skötselåtgärder

Förvaltaren ska följa upp utförda skötselåtgärder vid behov. Förvaltaren ska dokumentera var, hur och när uppföljning utförts, vem som utfört uppföljning samt kostnad och finansiering för utförd uppföljning.

Åtgärder, exempelvis bete, slåtter och hamling, som inte utförs av förvaltaren ska dokumenteras genom att utföraren på begäran redovisar utförda åtgärder.

7.2 Uppföljning av bevarandemål

Uppföljning av bevarandemål ombesörjs av Länsstyrelsen vart tionde till femtonde år. Uppföljningen skall avse utbredning av naturtyper, trädslagsblandning, strukturer och nyckelelement samt frekvens av de indikatorarter som är angivna under bevarandemålen för specifika skötselområden.

8. Sammanfattning och prioritering av planerade skötselåtgärder

Skötselåtgärd	**Vem**	**Var**	**Prioritet**
Frihuggning av äldre ek	Uppdragstagare	Skötselområde 1, högst prioritet inom1b	1
Frihuggning/ utglesning för att gynna ek	Uppdragstagare	Skötselområde 1b	I nuläget 3, kan på sikt få högre prioritet för att klara bevarandemål
Avverkning/ringbarkning av gran	Uppdragstagare	Skötselområde 1	1
Röjning av gran	Uppdragstagare	Skötselområde 1 och 2	1

Avverkning av barrträdsbestånd	Uppdragstagare	Skötselområde 2	1
Röjning av våtmarker	Uppdragstagare	Skötselområde 3	I nuläget 3, kan på sikt få högre prioritet för att klara bevarandemål
Åkerbruk	Brukare/markägare	Skötselområde 4	3
Gränsmarkering	Uppdragstagare	Hela reservatet	1
Informationstavlor	Förvaltaren	Parkeringsplats	1
Uppföljning av kvalitetsmål	Förvaltaren	Hela reservatet	1

Prioritet: 1-3, varav 1 är högst

9. ARTLISTA

Förteckning över känd förekomst av signalarter, rödlistade arter samt vissa andra intressanta arter inom naturreservatet Strandskogen.

Rödlistekategorier enligt den nationella rödlistan fastställd av Naturvårdsverket 2005. Rödlistekategori: RE = försvunnen (regionally extinct), CR = akut hotad (critically endangered), EN = starkt hotad (endangered), VU = sårbar (vulnerable), NT = missgynnad (near threatened), DD = kunskapsbrist (data deficient).

S1-3 = Signalartsvärde enligt Skogsstyrelsens signalartslista för nyckelbiotopsinventeringen. S3= Mycket högt indikatorvärde, mycket bra signalart; S2= Högt indikatorvärde, bra signalart; S1= Visst indikatorvärde Ö= Arter med lokalt signalartsvärde.

Arter upptagna i EU:s art- och habitat- respektive fågeldirektiv har nedan markerats med N2000.

Arter som berörs av Åtgärdsprogram för hotade arter har nedan markerats med ÅGP.

Vetenskapligt namn	**Svenskt namn**	**Rödliste-kategori**	**Signalarts-värde**
Kärlväxter			
Bromopsis benekenii	strävlosta	VU	S3
Cerastium brachypetalum	raggarv	EN	
Lavar			
Arthonia spadicea	glansfläck		S2
Arthothelium ruanum	jaguarfläck		Ö
Opegrapha sorediifera	mjölig klotterlav		
Opegrapha viridis	olivklotterlav		Ö
Phlyctis agelaea	rikfruktig blemlav		S3
Schismatomma decolorans	grå skärelav	NT	S3
Schismatomma pericleum	rosa skärelav	NT	S3

Svampar			
Amanita ceciliae	jättekamskivling	NT	
Cortinarius olearioides	gul lökspindling	NT	S3
Hygrophorus poetarum	balsamvaxskivling	VU	
Lepiota forquignonii	olivfjällskivling	VU	
Lepiota subalba	lundfjällskivling		S2
Micromphale foetidum	stinkbrosking		
Morchella semilibera	hättmurkla		
Phellinus ferruginosus	rostticka		S3
Skeletocutis nivea	fläckticka		S2
Trechispora fastidiosa	ringskinn	NT	
Tricholoma sejunctum	sydlig kantmusseron	NT	
Skalbaggar			
Cassida murraea	svartbent sköldbagge	NT	
Cerambyx scopolii	mindre ekbock	NT	
Hypulus bifasciatus	enbandad brunbagge	NT	
Rhacopus sahlbergi	Sahlsbergs halvknäppare	VU	ÅGP
Landmollusker			
Arion intermedius	dvärgsnigel		
Perforatella bidentata	tandsnäcka	NT	
Vertigo angustior	smalgrynsnäcka		N 2000
Vertigo antivertigo	hjärtgrynsnäcka		

Bilagor
5.1 Skötselplanskarta